

РЕШЕНИЕ

№ 277

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Величка Маринкова

Членове: Даниела Талева
Кристина Гюрова

при участието на секретаря Албена Вл. Арсова
като разгледа докладваното от Даниела Талева Въззивно частно наказателно дело № 20211100603051 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI НПК, вр. чл. 250, ал. 4 вр. ал. 1, т. 1 от НПК.

С разпореждане от 01.03.2021г., постановено по НЧХД № 1250/21г. по описа на СРС, НО, 105-ти състав, на основание чл.250, ал.1, т.1 вр. чл.24, ал.5, т.2 от НПК, е прекратил наказателното производство по цитираното дело, образувано въз основа на тѣжба, подадена от частния тѣжител Г. А.С. срещу Агенция „Д.-П.“ ООД с ЕИК : ****.

Срещу разпореждането, в законоустановения срок, е постъпила жалба от частния тѣжител Г. А.С., в която се сочи, че тѣжбата отговаря на изискванията на чл.81 НПК, а отказа на 105-ти състав следва да се третира като престъпление срещу тѣжителя. Посочва се още, че СРП отказва да образува производството от общ характер, а 105-ти състав отказва да образува такова от частен характер, което е дискриминация и репресия. Искане се въззивният съд да извърши действията, които са отказани от 105-ти състав.

В разпоредително заседание на 04.08.2021г. въззивният съд по реда

на чл.327 от НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на лицето, срещу което е подадена тѣжбата и на свидетели, както и ангажирането на нови доказателства.

В съдебно заседание пред въззивния съд частният тѣжител не се явява и не взема отношение.

Юридическото лице, срещу което е подадена тѣжбата Агенция „Д.-П.“ ООД не се явява в съдебно заседание пред въззивната инстанция и не взема становище по делото.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите във въззивната жалба, и след като в съответствие с чл.314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното разпореждане, констатира следното:

НЧХД № 1250/21г. на СРС, НО, 105 състав е образувано по подадена от Г. А.С. срещу Агенция „Д.-П.“ ООД тѣжба.

С разпореждане от 29.01.2021г. съдията-докладчик при СРС е констатирал, че тѣжбата не отговаря на изискванията на чл.81, ал.1, изр.2 и ал.3 НПК, тъй като към същата не е приложен документ, удостоверяващ заплащането на държавна такса в размер на 12/ дванадесет/ лева, съобразно предвиденото в тарифа №1 за таксите, събирани от съдилищата. В тази насока съдията-докладчик е оставил без уважение искането на частният тѣжител за освобождаване от такава. Също така съдията-докладчик е приел, че в тѣжбата липсват данни за лицето, срещу което е подадена. Не става ясно дали същата се подава срещу юридическото лице, цитирано в тѣжбата или срещу неговия законен представител, и в какво качество.

С оглед горното на частния тѣжител са дадени указания в седмодневен срок от съобщението да отстрани нередовностите в тѣжбата, като приложи документ за заплатена държавна такса, както и да представи тѣжбата в четлив вид.

Препис от разпореждането на съдията докладчик, съдържащо указания, е връчено на частния тѣжител на 15.02.2021г.

В указания от съда срок, частният тѣжител е представил молба вх. № 21011115 от 18.02.2021г., в която е посочил, че тѣжбата е срещу фирма „Д.-П.“ ООД и се касае за документно престъпление, но прокурорите от СРП отказват да образуват производство, като не е представил доказателства за

плащане на държавна такса за разглеждане на тъжбата.

С разпореждане от 01.03.2021г. съдията-докладник на основание чл.250, л.1, т.1 вр. чл.24, ал.5, т.2 НПК е прекратил наказателното производство по делото. За да прекрати същото последният е приел, че въпреки дадените указания и представения срок за това частният тъжител не е представил доказателства за заплатена държавна такса в размер на 12 / дванадесет/ лева, не е посочил и конкретно физическо лице спрямо което е насочил своята претенция за търсене на наказателна отговорност, поради което тъжбата не отговаря на изискванията на чл.81, ал.1, изр.2 НПК.

Въззивната жалба е подадена в срок от и надлежна страна срещу акт, който подлежи на въззивна проверка, поради което е допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна, а първоинстанционното разпореждане е правилно и следва да бъде потвърдено.

Съгласно разпоредбата на чл.81, ал.1, изр.2 НПК, предпоставка за редовност на тъжбата по дела от частен характер е прилагане към тъжбата на документ за заплатена държавна такса, удостоверяващ нейното заплащане, като съгласно т.9 от Тарифа № 1 към Закон за държавните такси за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и министерството на правосъдието, за тъжби, по които се образуват наказателни дела от частен характер, държавната такса е 12 / дванадесет/ лева.

На следващо място, следва да се обърне внимание на формалните изисквания, които законът поставя към съдържанието на тъжбата: сочат се данни за подателя □; достатъчно данни за лицето, срещу което се подава, които да позволят то да бъде индивидуализирано и призовано за участие в производството; тъжбата е подписана от подателя □, при което следва да се приеме, че са налице формалните основания за образуване на наказателно дело от частен характер въз основа на твърденията, изложени в тъжбата.

По настоящото дело в допълнително депозираната от частния тъжител молба, същият не е посочил конкретно физическо лице спрямо което е насочил своята претенция за търсене на наказателна отговорност, адреса за призоваване и единния граждански номер на лицето, напротив, уточнил е, че тъжбата е насочена срещу юридическо лице. Според българското законодателство наказателната отговорност е лична и

наказателно отговорно може да бъде само физическо лице, а не юридическо такова. Този извод произтича от разпоредбата на чл.31, ал.1 от НК, който предвижда, че наказателноотговорно може да бъде пълнолетно лице – навършило 18 годишна възраст, което в състояние на вменяемост извърши престъпление. Ал.2 на чл.31 НК, допълва, че непълнолетно лице, което е навършило 14 годишна възраст, но ненавършило 18 години – е наказателноотговорно, ако е могло да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си. И двете посочени разпоредби на българския НК имат предвид само и единствено физическо лице, поради което според българския НК, юридическите лица не могат да носят наказателна отговорност. Ето защо и тжбата на тжителя, в която изрично последният е посочил, че е предявена срещу юридическото лице „Д.-П.“ ООД, не отговаря на изискванията на чл.81, ал.1 НПК. Следва да се допълни още, че тжителят в тжбата не е конкретизирал датата или датите, на които се твърди да е било извършено деянието или деянията, мястото на извършването им, в какво точно се състои инкриминираното деяние и какви конкретни действия са извършени спрямо личността или имуществото му, от които той се счита за пострадал.

Отчитайки тези разпоредби първоинстанционният съд правилно е указал на тжителя да приведе тжбата в съответствие със законовото изискване, което последният не е сторил в предоставения за това срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 5, т. 2 от НПК наказателното производство не се образува или образуването се прекратява, ако тжбата не отговаря на условията, посочени в чл. 81 , ал.1, изр.1 и изр.2 от НПК. Това е така, доколкото в наказателното съдопроизводство не съществува института на оставяне без движение на частната тжба и в този смисъл единственото правомощие на съда е да прекрати производството по реда на чл. 250, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 5, т. 2 от НПК, което правилно е сторено от първоинстанционния съд.

Въззивният съд, като съобрази, че при образуване на ВЧНД, тжителят не е представил доказателства за платена държавна такса в размер на 5 лева, съгласно разпоредбата на чл.14 от ТАРИФА №1 към Закона за държавните такси за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и Министерството на правосъдието, според която за

частни жалби по наказателни дела от частен характер, се събира държавна такса в размер на 5 лева, то Г. А.С. ще следва да бъде осъден да заплати и сумата от 5 лева, представляваща държавна такса, за образуваното въззивно наказателно частно дело.

По изложените съображения и на основание чл. 250, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1, във вр.чл.24, ал.5, т.2 НПК, вр. чл. 334, т. 6, вр. чл. 338 НПК, **Софийски градски съд**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане от 01.03.2021г., постановено по НЧХД №1250/21г. по описа на СРС, НО, 105-ти състав, с което на основание чл.250, ал.1, т.1 вр. чл.24, ал.5, т.2, вр. чл.81, ал.1, изр.1 и изр.2 от НПК е прекратено наказателното производство по делото.

На основание чл.14 от ТАРИФА №1 към Закона за държавните такси за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и Министерството на правосъдието, **ОСЪЖДА** Г. А.С. с ЕГН *****, да заплати по сметка на СГС сумата от 5 лв. /пет лева/, представляваща държавна такса за образуваното въззивно наказателно частно дело, като и сумата от по 5 лв. /пет лева/, представляваща държавна такса за всеки служебно издаден изпълнителен лист.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

